

FÖRETAGSHEMLIGHETER OCH LOJALITETSKRAV

Ur övriga innehållet

- Nordiskt - Räckvidden av experimentundantaget.
- Design i PBR - Vägverket vann.
- Design - Efterbildning av snökedjor.
- Seminarium - Indien i fokus på SIPF-seminarium.

FÖRETAGSHEMLIGHETER OCH LOJALITETSKRAV

En chef som har begått brott mot lagen om skydd för företagshemligheter samt agerat illojalt mot sin arbetsgivare dömdes av tingsrätten att betala närmare 3 miljoner kronor i skadestånd. När Arbetsdomstolen hade gått igenom samma material fälldes han återigen för samma brott och illojalitet, men skadeståndet sjönk till 100 000 kronor.

Vid sidan om de immateriella rättigheterna finns som bekant skydd för företagshemligheter. Närliggande är också en anställds lojalitetsplikt mot sin arbetsgivare. Här följer ett fall som berör båda aspekterna.

Ångpanneföreningen köpte akustik-, ljud- och vibrationskonsultföretaget Ingemansson under 2006, idag heter bolaget ÅF Ingemansson. Dessförinnan ägdes Ingemansson av riskkapitalbolaget Lindeblad Technology, som sedan flera år var villigt att sälja Ingemansson. Det hade tidigare ägt rum en del förhandlingar med potentiella köpare.

I början av 2000-talet bestod en fjärdedel av Ingemansson av en del med fordonsinriktning, området Automotive. Först ett eget bolag där vd:n var Stefan Ohlsson, därefter lades Automotive in som en del i Ingemansson-bolaget och Ohlsson blev istället affärsområdeschef. Ingemansson hade 2003-2004 cirka 100 anställda.

Under 2002 lärde Ohlsson känna dåvarande koncernchefen och vd:n för Semcon, Hans Johansson, och såg till att riskkapitalisten Lindeblad personligen träffade Johansson. Semcon är ett stort design- och utvecklingsföretag, som vid den aktuella tiden hade cirka 1 500 anställda. Semcon hade då inte någon egen konsultverksamhet kring ljud, akustik och vibration.

Lite senare hade Johansson och Lindeblad kontakt för att Johansson funderade på att köpa ut Semcon från börsen och han behövde mer finansiella muskler. En tanke var då också att Lindeblad skulle lägga in ägandet av Ingemansson som en del i satsningen.

Samtidigt träffades Johansson, Lindeblad, Ingemanssons vd Brännström samt Ohlsson och diskuterade möjligheten att Semcon skulle köpa Ingemansson. Johansson fick då också ta del av viss allmän information om Ingemansson.

Det hela rann emellertid ut i sanden under sommaren 2003 eftersom Semcon bara var intresserad av Automotive-delen, medan Lindeblad bara ville sälja företaget i sin helhet. I oktober 2003 var Brännström och Ohlsson hos Semcon och avslutade förvärvssamtalen formellt.

GICK VIDARE SJÄLV PÅ EGET INITIATIV

En som emellertid hade fått blodad tand var Ohlsson. Han såg framför sig hur Semcon skulle köpa Ingemanssons Automotive-del.

En november 2003 kontaktade Ohlsson Semcon-vd:n Johansson för att få till ett möte. Månaden efter skickade Ohlsson över en plan till Johansson och en affärsområdeschef på Semcon kring införlivande av Automotive i Semcon.

I planen ingick information om Ingemanssons:

- arvodesnivåer
- viktigaste kundavtal och partners
- kostnader för lokal och administration
- information om personalen
- samt Ohlssons bedömning huruvida personal och kunder kunde tänkas hoppa av Ingemansson och ansluta sig till Semcons.

Ohlsson och Semcons affärsområdeschef arbetade sedan vidare med planerna och två alternativ togs fram; Semcon köper Automotive eller en MBO (management buy-out) av Automotive.

6 ► UNDER JANUARI 2004

Kontakterna mellan Ohlsson och de två Semcon-cheferna intensifierades under januari 2004. Vid den här tiden skickade Ohlsson över:

- en uppställning över Automotives tillgångar
- en budget
- en sammanställning över pågående kunduppdrag.

En av Semconcheferna meddelade Ohlsson att han skulle lägga in Automotives siffror i en Semcon-mall.

I slutet av januari fick Ohlsson tillbaka ett budgetförslag för att driva verksamheten hos Semcon baserat på Automotives siffror. Ohlsson önskade därefter att få en "actionlist" från Semcon.

UNDER FEBRUARI 2004

Under början av februari involverade Ohlsson sina två närmast underlydande chefer: Carlsson i Göteborg och Rudolphi i Stockholm, i samtalen med Semcon.

Denna månad förde Ohlsson lönediskussioner med Semcon.

I slutet av månaden hade Ingemansson en ledningsgruppsmöte. Ohlsson nämnde emellertid inget om sina diskussioner med Ingemansson.

UNDER MARS 2004

I början av mars fick Ohlsson en tidsplan från Semcon över en MBO av Automotive. I denna tidsplan fanns även inlagt att Ohlsson skulle avslöja hans och Semcons planer för Ingemanssons ägare Lindeblad.

Samtidigt gjorde Semcon en framstöt mot BMW som kund och Ohlsson försåg Semcon med Ingemanssons företagspresentation och en TPA/NHV (transfer path analysis om Noise vibration) från Ingemansson.

Samma material användes senare även mot Honda.

Den 8:e mars förklarade Ohlsson för Lindeblad att Ingemansson måste sälja Automotive-delen till Semcon.

UPP TILL YTAN

Haken var bara att Lindeblad uppfattade informationen från Ohlsson den 8 mars som ett ulti-

Patentombud

IPQ söker dig som driver patent ända in i mål. Du kommer att arbeta med såväl företag som är noterade på Nasdaq OMX-gruppens börser som mindre gaseller. Vi sätter klienternas affärsplan främst och älskar att ge service.

Du tycker om att driva ärenden mot patentmyndigheter. Vi vill utveckla dig att hantera patent ur ett mångfasetterat perspektiv. Du har minst 2 års praktisk ombudserfarenhet från patentbyrå eller patentavdelning inom IT-området. För oss betyder det att du har studerat matematik, dator teknik, teknisk fysik eller något annat vi inte har tänkt på. Kan du bidra med utländska impulser så är det en fördel.

Intresseanmälan skickas till: info@ipq.se.

Frågor besvaras av **Michael Kitzler** på telefon 08-32 13 90.

IPQ arbetar med och utvecklar produkter och tjänster inom hela immaterialrätten. För att skapa bra produkter arbetar vi målmedvetet med att korsa olika kompetenser. IPQ är en specialistpartner inom IP med uppdragsgivare baserade i Östersjöregionen som verkar på en internationell marknad. IPQ värdesätter det personliga bemötandet och har kraftfulla resurser för att hantera IP-frågor på alla marknader världen över. Vi sitter i ljusa, trivsamma lokaler i Stockholm city.

Tel: 08-32 13 90 E-post: info@ipq.se www.ipq.se

matum. Ohlsson förklarade att Automotive-delen måste säljas annars skulle han och all personal hoppa av och gå till Semcon för att starta upp verksamheten där.

Enligt Lindeblad informerade Ohlsson inte om sina diskussioner och sin samverkan med Semcon vare sig den 8 mars eller tidigare.

Samma dag diskuterade Lindeblad det hela med vd:n Brännström och de bad Ohlsson att arrangera ett möte mellan dem och Semcon. Mötet ägde rum redan samma dag.

Vid detta möte sa inte heller Semcons representanter något om deras diskussioner och planering med Ohlsson, utan bad om betänketid och la fram en ”due diligence”-lista med krav på information för att utvärdera affären.

Några dagar senare hade Brännström och Ohlsson satt ihop listan och gav till Semcon.

Under tiden intensifierade Lindeblad försöken att sälja resten av Ingemansson.

Semcons slutliga bud på Automotive-delen av Ingemansson var 3,6 miljoner kronor plus ett tillägg för vissa immateriella rättigheter. Lindeblad såg det som ett skambud.

I april stod det helt klart att det inte skulle bli någon affär.

REKRYTERING TILL SEMCON

Återigen vägrade Ohlsson ge upp. Han satte ihop en presentation för personalen på Automotive i vilken han bl a förklarade att de behövde en ny ägare och att Lindeblad hade sagt nej till affären med Semcon. Ohlsson förklarade i presentationen att han själv och undercheferna Carlsson och Rudolphi skulle hoppa av, att stora kunder skulle följa med till det nya bolaget som redan var bildat samt att han ville att alla i personalen skulle följa med.

Ohlsson hann emellertid inte hålla presentationen för personalen. Brännström fick klart för sig att Ohlsson hade haft kontakter med Semcon och han fick nys om personalmötet. Därför stängdes Ohlsson av med omedelbar verkan för illojalitet, varslades om avsked, och hans dator med presentationen togs om hand.

Efter avstängningen ringde Ohlsson runt till personalen för att få dem att hoppa av, samtidigt kontaktades personalen av Semcon som bjöd in till rekryteringsmöte.

Samma vecka sa Carlsson och Rudolphi upp sig och blev arbetsbefriade under sina två upp-

sägningsmånader.

Ohlssons avsked verkställdes i slutet av april. Några veckor senare anställdes han av Semcon.

Alla uppgifter som presenteras här är sådant som Ingemansson har hittat i främst Ohlssons dator, men också genom att återskapa den omformaterade hårddisken i Carlssons dator.

KRÄVDE DRYGT 12 MILJONER KRONOR

Ingemansson stämde såväl Ohlsson som Semcon för brott mot lagen om skydd för företags-hemligheter och illojalt agerande. Yrkandet var på drygt 12 miljoner kronor i skadestånd. Därutöver yrkade Ingemansson på 150.000 kronor i skadestånd för varumärkes- och upphovsrättsintrång.

Ingemansson pekade först på Ohlssons röjande av företagshemligheter och Semcons utnyttjande av dessa.

När det gällde illojaliteten hänvisade Ingemansson till allmänna avtals- och arbetsrättsliga regler. Ohlsson har lämnat ut information från arbetsgivaren och tillfogat Ingemansson skada under sin anställning genom att samverka med en konkurrent. Semcons illojalitet bestod i att inleda uppköpsförhandlingar utan att ha för avsikt att köpa Automotive.

BERÄKNING AV SKADESTÅNDSKRAV

Ingemanssons krav preciserades till knappt 3,2 miljoner kronor när det gällde lönekostnader för de tre; Ohlsson, Carlsson och Rudolphi. Resonemanget var att de tre hade lagt så mycket tid på Semcon-samarbetet att de inte hade arbetat alls för sin arbetsgivare Ingemansson. Därtill hade de två undercheferna inte debiterat de konsulttimmar de borde ha gjort, vilka också räknades in här.

Drygt 4 miljoner kronor gällde nyanställningar för de totalt sex personer som slutade. Kostnaderna som togs upp var arbetstid för intervjuerna, kostnader för introduktion och upplärning samt mentorskap. Det tar ett år för en nyanställd att bli lönsam.

Knappt 2,5 miljoner kronor gällde förlust av en agentur för ett belgiskt företag, vilken man hade haft i elva år. Ohlsson hade haft i uppdrag att omförhandla för en ny femårsperiod. Detta blev inte klart innan Ohlsson avskedades och när Brännström m.fl. i Ingemanssons ledning därefter skulle förhandla misslyckades det och ►

► belgarna gick över till Semcons nya avdelning. Förutom agenturen handlade det om rabatter.

Slutligen gällde 2,7 miljoner kronor ett för-
lorat uppdrag och provision för försäljning till
Sony Ericsson för tre års tid.

Intrången i varumärkes- och upphovsrätt
handlade om att Ohlsson och Semcon hade
begått intrången när de använde Ingemanssons
material i säljförsöket mot BMW.

OHLSSON OCH SEMCON - LÅG INOM HANS ARBETSUPPGIFTER

I själva frågan om de brottsliga handlingarna
ifrågasatte Ohlsson och Semcon att de hade
hanterat företagshemligheter, eller åtminstone
att de hade insett att det rörde uppgifter som
Ingemansson såg som hemliga.

De två betonade att det material som Inge-
mansson hävdade var företagshemligheter läm-
nades in till tingsrätten bara månader efter att
Ohlsson hade överlämnats till Semcon, och det
utan att Ingemansson begärde sekretess.

Därtill hävdade de att Ohlssons agerande
att söka köpare av Automotive låg inom hans
uppdrag som affärsområdeschef. Han hävdade
dessutom att han kontinuerligt informerade
Lindeblad. Säljinsatsen mot BMW, då marknads-
föringsmaterial från Ingemansson användes,
var en vanlig säljtärgård i samverkan Semcon
och låg inom ramen för hans tjänst, hävdade
Ohlsson och Semcon.

Lindeblad hävdade bestämt att han inte hade
fått någon som helst information av Ohlsson,
före mötet med ultimatumet den 8 mars 2004.

ERSÄTTNINGSKRAVEN

- FINNS INGEN KOPPLING

När det gällde de skador som Ingemansson
pekade på, hävdade Semcon och Ohlsson att det
inte fanns någon adekvat kausalitet - att skadorna
som Ingemansson pekade på verkligen kunde
hänföras till Ohlssons och Semcons agerande.

Av de sex anställda, utöver de tre cheferna,
som hade hamnat på Semcon var det en projekt-
anställd som nekades fast anställning hos Inge-
mansson, en gick först till Volvo i två år och en
arbetade kvar ända till slutet av 2004.

När de gällde Ingemanssons förlust av den
belgiska agenturen menade de två att det bara
berodde på rent kommersiella skäl, villkoren
var bättre i samarbetet med Semcon.

När det gällde uppdraget mot Sony Ericsson
hade det bara kommit till inledande diskussio-
ner, inget mer än så.

TINGSRÄTTENS DOM - GROVT ILLOJALT

Göteborgs tingsrätt slog fast att det mesta
pekade på att Ohlsson inte hade informerat Lin-
deblad alls och att Ohlsson de facto hade ställt
ett försäljningsultimatium till Lindeblad den 8
mars 2004.

Även om Ingemansson inte hade visat att
Ohlssons agerande från början med kontak-
terna med Semcon och överlämnade av material
till dem var illojalt, så blev det hela inte bara
illojalt utan grovt illojalt under 2004. Tingsrät-
ten lyfte fram att Ohlsson inte informerade Lin-
deblad, gjorde upp med sina underchefer om att
hoppa av samt ställde ultimatumet. Därmed var
det befogat att avskeda Ohlsson.

Därtill medförde detta ett skadestånds-
ansvar för Ohlsson.

Däremot hade Ingemansson inte visat
att Semcon agerade illojalt genom att gå i
skenförhandlingar om köp, med ett skam-
bud som resultat. Även om budet var lågt
var det inte oseriöst. Ett sakkunnigt vittne
hade beskrivit skilda sätt att värdera före-
tag för tingsrätten.

ANSVARIG FÖR SKADOR

När det då gällde Ohlssons skadestånds-
skyldighet slog rätten först fast att begräns-
ningsregeln i skadeståndslagen inte var
aktuell (se paragrafen i särskild ruta).

Tingsrätten såg det som osannolikt att

Ohlsson, som Ingemansson påstod, skulle ha använt all sin arbetstid under flera månader till Semcon-samarbetet. Rätten ansåg att 100 000 av de yrkade drygt 560 000 kronorna var skäligt.

När det gällde de två undercheferna Carlsson och Rudolphi var det Ohlssons agerande som ledde fram till deras uppsägningar. Rätten såg det också som befogat att stänga av de två under uppsägningstiden. Därmed var deras löner under uppsägningen, samt utebliven debitering, en skada som Ohlsson skulle betala. Rätten dömde i denna del ut drygt 800.000 kronor av yrkade 1,2 miljoner kronor.

Ingemansson hade dock inte lyckats visa på "ett så klart samband" mellan de andra anställdas uppsägningar och Ohlssons agerande att effekterna av uppsägningarna var ersättningsbara skador.

I nästa steg blev också slutsatsen att Ingemanssons krav på ersättning för nyanställningar och upplärning av dessa endast gällde ersättare för de tre cheferna. Rätten ansåg då att drygt två miljoner kronor av yrkade fyra miljoner kronor var rimligt.

Därmed dömde tingsrätten Ohlsson att betala totalt drygt 2,9 miljoner kronor i skadestånd för sitt grovt illojala agerande.

Inga varumärkes- och upphovsrättsintrång

När det gällde försäljningsinsatsen mot BMW kom tingsrätten fram till att det inte kunde utslutas att Ohlsson agerade för Ingemansson, det hade varit en viktig affärsmöjlighet för dem

och samarbeten som med Semcon är vanliga i branschen där kunderna ofta vill ha helhetslösningar när de anlitar konsulter. Det låg också inom hans befogenhet som affärsområdeschef. Därmed hade det inte begåtts några varumärkes- och upphovsrättsintrång.

KORT OM FÖRETAGSHEMLIGHETER

När de gällde företagshemligheterna var tingsrätten mycket kortfattad och övergripande.

Rätten slog bara fast att:

"åtminstone delar av det material som Stefan Ohlsson överlämnat till Semcon under perioden november 2003 - 8 mars 2004 var företagshemlig information."

Därefter pekade rätten på de övriga kriterierna, nämligen att Ohlsson hade fått del av informationen i sin anställning och han borde ha insett att han inte fick avslöja dem. När han sedan obehörigen röjde informationen blev han skadeståndsskyldig.

Tingsrätten ansåg därutöver, med tanke på omständigheterna - att Ohlsson alternativt planerade att hoppa av tillsammans med undercheferna och att Semcon själva använde uppgifterna för att beräkna lönsamheten i Automotive - att Semcon borde ha insett att det handlade om företagshemligheter angräpnar på lagvidrigt sätt. Därmed var även Semcon skadeståndsskyldiga.

SKYDDET HJÄLPTE INTE ALLS

När det gäller kopplingen mellan brottet mot ►

- företagshemligheterna och skadorna för Ingemansson brast det ordentligt.

Tingsrätten kom fram till att inte några av de skador Ingemansson tog upp kunde hänföras till röjandet och utnyttjandet av företagshemligheterna, det fanns ingen adekvat kausalitet. Rätten noterade bl.a. att förlusten av det belgiska samarbetet berodde på affärsmässiga bedömningar av det belgiska företaget.

Därmed hjälpte inte skyddet för företagshemligheter på något sätt.

Tingsrätten friade alltså Semcon helt, men fällde Ohlsson för ett grovt illojalt agerande och dömde honom att betala drygt 2,9 miljoner kronor i skadestånd till Ingemansson.

Båda sidor överklagade.

GRUNDLÄGGANDE OM LAGEN

DOM

Inför Arbetsdomstolen (AD) sänkte Ingemansson sina skadeståndskrav från 12 till 8 miljoner kronor. De släppte bl.a. krav kopplade till att Semcon skulle ha agerat illojalt, att de två undercheferna hade tappat i debitering innan de sades upp samt att de missade en ny kund kopplad till Sony Ericsson.

AD inledde med att gå igenom vad lagen om skydd för företagshemligheter säger, alltså vad som skyddas och hur det skyddas, samt vad som är brott mot lagen och skadeståndgrundande.

En detalj som AD lyfte fram var att den information som avses är det som rör affärs- eller driftsförhållanden och att det skall tolkas vidsträckt. Det kan även vara mer allmänt hållet material som marknadsundersökningar, pris-sättningskalkyler och planer kring reklamkampanjer och information om administration, finansiering m.m.

Inte heller kravet på att informationen skall vara hemlig får överdrivas, det handlar inte bara om ”absolut hemlighållande”. ”När spridningen går utanför företaget får den dock inte vara allmän och okontrollerad. Informationen får alltså inte spridas utanför en krets som åtminstone är identifierbar och slutet”, fortsatte AD.

När det gäller vad som krävs av företaget för att hemlighållandet skall uppfyllas sa AD:

”Kravet att näringsidkaren ska hålla informationen hemlig får anses uppfyllt då han har klaggjort eller det ändå står klart att informationen inte får spridas utanför en viss krets.”

När det gäller arbetstagaren sa AD bl.a.:

”Arbetstagaren ska ha fått del av företagshemligheten i sin anställning. Hemligheten ska ha sådant samband med anställningen att den omfattas av den lojalitetsplikt som följer av varje anställningsförhållande och ska ha ett direkt samband med arbetstagarens anställning.”

INGEMANSSONS FÖRETAGSHEMLIGHETER

Till skillnad från tingsrätten gick AD in i detalj i avgränsningen vad som föll in under skyddet för företagshemligheter.

Ohlsson/Semcon anförde att den aktuella informationen var alltför allmänt hållet, röjandet var inte skadligt för Ingemansson samt att Ingemansson själv inte hade hållit den hemlig, alltså tre skäl som talade emot att informationen var företagshemligheter.

När det gällde det första sjoket information från Ohlsson delade AD upp det i tre delar, och inget uppfyllde kraven:

- Information om arvoden inom ett brett spann:

AD såg det som alltför allmänt hållet och dessutom enligt flera vittnen känt i branschen.

Därmed var informationen inte hemlighållen.

- Information om kunder:

AD kunde konstatera att Ingemansson använde dessa uppgifter i sin marknadsföring. Därmed var informationen inte hemlighållen.

- Information om administrationskostnader:

AD såg inte heller dessa uppgifter kvalificerade som företagshemligheter eftersom de var alltför oprecisa, avrundade och allmänt hållna.

Det andra sjoket med information från Ohlsson som lämnades över i januari 2004, innehöll hemligheter:

- Information om Automotives tillgångar och marknadsvärde;

AD förklarade att informationen om att de hade tillgångarna inte var hemlig eftersom denna användes i marknadsföring, däremot var uppgifterna om marknadsvärdet på tillgångarna företagshemligheter och kännedom om detta kan förenkla uppstarten av konkurrerande verksamhet.

- Information om budget och sammanställning av pågående kunduppdrag:

AD noterade att det är sådant som näringsid-

kare normalt vill hålla hemligt, och dess röjande kan medföra skada i konkurrenshänseende.

Slutligen det tredje röjandet i mars 2004:

- **Företagspresentationen och informationen om TPA/NHV:**

AD tog inte ställning till huruvida det var företagshemligheter eftersom domstolen ansåg att det låg i Ohlssons befogethet att tillsammans med Semcon sälja mot en ny kund, BMW.

Delar av den information Ohlsson lämnade över till Semcon var alltså skyddade företags hemligheter.

AD slog sedan fast att Ohlssons erfarenhet och position hos Ingemansson innebar att han borde ha insett att informationen i januariöverlämnandet var hemlig oavsett om den hade lämnats över tidigare till andra potentiella köpare av verksamheten.

VAR OHLSSON BEHÖRIG?

Nästa fråga var om Ohlsson som affärsområ-

deschef ändå hade agerat på ett behörigt sätt när han överlämnade den hemliga informationen?

AD kunde slå fast att Ohlsson hade initierat flera tidigare försök att sälja Automotive till andra bolag, samt att det då även hade lämnats över hemliga uppgifter till de potentiella förvärvarna. Men till skillnad från denna gång så hade Ingemansson ledning och ägare vid alla dessa försök varit involverade i ett tidigt skede i diskussionerna.

AD riktade skarp kritik mot Ohlsson för att han inte ens rapporterade till sin överordnande, Ingemanssons vd Brännström, om sina diskussioner med Semcon. *”Arbetsdomstolen finner inte någon aman rimlig förklaring till Stefan Ohlssons agerande än att han medvetet valde att undanhålla Klas Brännström informationen.”*

AD la till att:

”Åtgärden att förbereda en försäljning av Automotiveverksamheten kan inte anses falla inom ramen för det löpande arbetet som affärsområdeschef.”

Därefter kom AD fram till att Ohlsson inte heller hade visat att han hade informerat äga-

**GULLIKSSON
ADVOCATES**

En annorlunda mix

Varumärken • Design • Upphovsrätt • Patent • Firmor
Domännamn • Företagshemligheter • Kommersialisering
Marknadsrätt • Affärsjuridik • Processrätt

Uniting Innovative Minds®

Advokatbyrån Gulliksson skiljer sig från mängden genom att förena kompetenser från tre olika områden: immateriella rättigheter, affärsjuridik och rättstvister. Det är en kunskapsmix som underlättar strategiska beslut och ger våra kunder ökad trygghet. Enligt Affärsvärdens mätningar är vi för närvarande störst på immaterialrätt bland Sveriges advokatbyråer.

Malmö 040-664 44 00 • Helsingborg 042-19 84 60 • Lund 046-19 05 20 • Stockholm 08-24 93 00 • www.gulliksson.se

► ren Ingemanssons ägare Lindeblad om sitt agerande. Ohlssons brist i att informera talade enligt AD snarast för att Ohlsson var medveten om att han inte var behörig att agera som han gjorde och därmed inte heller var behörig att lämna ut hemlig information. Därmed ansågs Ohlsson vara skadeståndsskyldig.

Har då Semcon utnyttjat den hemliga informationen?

AD kom precis som tingsrätten fram till att Semcon hade utnyttjat informationen i januariöverlämnandet för att budgetera ett övertagande av verksamheten.

Men i nästa steg kom AD till motsatt slutsats jämfört med tingsrätten. Det fanns inget i materialet som tydde på att Semcon inte uppfattade det som att Ohlsson var behörig att driva diskussionerna vidare. Därmed friades Semcon från brott mot lagen om skydd för företagshemligheter.

I HÖG GRAD ILLOJALT

Efter att ha pekat på att lojalitetskravet ingår i ett anställningsförhållande pekade AD på att praxis mest tar upp situationen när en anställd startar en konkurrerande verksamhet. AD kommenterade Ohlssons agerande att förhandla med Semcon, överlämna företagshemligheter och inte informera sina chefer så här:

”Hans handlande, som får anses ägnat att orsaka Ingemansson skada, måste betraktas som i hög grad illojalt.”

AD betonade dock att införsäljningen mot BMW inte alls var illojal. AD påpekade också att eftersom det inte fanns någon sekretess- eller konkurrensklausul i Ohlssons anställningsavtal så kan han inte ha anses agerat illojalt efter att hans anställning avslutades.

SKADOR OCH SKADESTÅND

När det gällde skadeståndet inledde AD med att ändra tingsrättens dom när det gällde Ohlssons arbetsinsats. Han hade oreglerad arbetstid och inget pekade på att han inte hade fullgjort sina arbetsuppgifter för Ingemansson under hela sin anställning. Därmed blev det inga 100.000 kronor i skadestånd för detta.

Samma resonemang gällde de två undercheferna Carlssons och Rudolphis arbetsinsatser under sina anställningar. Till skillnad från tingsrätten såg inte heller AD något adekvat orsaksamband mellan Ohlssons illojala agerande och

Ingemanssons beslut att arbetsbefria Carlsson och Rudolphi under deras uppsägningstider:

”Den kedja av händelser, som Stefan Ohlsson varit delaktig i till viss del, och som bidrog till att Lars Carlsson och Erik Rudolphi sade upp sig, medför inte att beslutet om arbetsbefrielse varit en adekvat följd av röjandet av det företagshemliga materialet i januari 2004 eller det illojala agerande som domstolen funnit utrett.”

Därmed blev det inte heller några 800.000 kronor i skadestånd i denna del.

En anmärkningsvärd detalj i AD:s dom är att domstolen inte på något sätt kommenterar den tyngsta skadeståndsposten i tingsrättens dom, nämligen den där två miljoner kronor dömdes ut för Ingemanssons kostnader att nyanställa och ersätta de tre cheferna. Däremot säger sig AD hålla med tingsrätten om att det inte finns någon koppling mellan de övriga anställdas uppsägningar och Ohlssons agerande.

AD höll också med tingsrätten om att det för-lorade samarbetet med det belgiska företaget inte var kopplat till Ohlssons agerande.

AD la till att man höll med tingsrätten om att det inte hade skett något intrång i varumärkes- och upphovsrättigheter.

Men allmänt skadestånd för röjandet av hemligheter

Till skillnad från tingsrätten ansåg emellertid AD att det fanns ”synnerliga skäl” att Ohlssons röjande av företagshemligheter skulle leda till ett allmänt skadestånd, något som inte kan dömas ut med hänvisning till illojaliteten.

Eftersom de uppgifter Ohlsson hade överlämnat hade begränsat värde för Semcon, och man i beräkningen inte kunde ta hänsyn till illojaliteten eller det faktum att Ohlsson gick direkt till Semcon och byggde upp deras konkurrerande verksamhet, så stannade AD vid 100 000 kronor som skäligt.

Därmed slutade målet med att Ohlsson får betala 100.000 kronor i skadestånd, istället för 2,9 miljoner kronor.